

IV. évfolyam | 02. szám | 2022. 01. 13-19.

690 Ft | Éves előfizetőknek: 438 Ft
3,77 EUR | 14,08 RON | 350 DIN

mandiner

Se lendület, se egység

**NEM LESZ ÖNÁLLÓ FRAKCIÓJA
A BALOLDALI KORMÁNYFŐJELÖLTNEK**

Hiába beszélte népszerűtlenre
magát Márki-Zay Péter,
Gyurcsány Ferenc kénytelen
kitartani mellette

www.mandiner.hu

Vízió és valóság Berlinben

| BORIS KÁLNOKY |

A MATHIAS CORVINUS COLLEGIUM
MÉDIA ISKOLÁJÁNAK VEZETŐJE

Az új német kormány a világ megmentőjeként lépett a porondra – szóban. Közben azonban megérkezett a valóságba, ahol a politikában gyakran saját magát kell az embernek először megmentenie.

„Feminista külpolitikát” ígért Németország új külügyminisztere, Annalena Baerbock, illetve „keményebb fellépést az autokráciákkal szemben” (ez alatt bizonyára mindenekelőtt Kínát és Oroszországot értette). Olaf Scholz kancellár programnyilatkozatában azt mondta, hogy Németországnak még a mostaninál is inkább a bevándorlás és az integráció országává kell válnia.

Kormányprogramjában a berlini koalíció három pártja nem kevesebbet tűzött ki legfőbb céljául, mint a német nemzetállam megszüntetését: helyette európai föderális államot akar. Vörösek (Németország Szociáldemokrata Pártja), sárgák (Szabad Demokrata Párt) és a Zöldek – a média ezekből fűzte össze a közlekedéslámpa-koalíció fogalmát.

A valós politikában azonban vizionáriusi céljaik megvalósítása máris ellentmondásokhoz vezet. Keményebb autokrácia-ellenes fellépést mindenekelőtt Oroszországgal szemben egyáltalán nem tapasztalni. Épp az ellenkezője folyik: alig lépett hivatalba a lámpa-koalíció, máris bezárt három a hat német atomerőmű közül. Lehet ezt klímamentésnek eladni, de elsősorban mégiscsak azt jelenti, hogy Németországnak, ezzel az EU-nak több földgázra lesz szüksége. Ami pedig leginkább Oroszországból jön. Az orosz gáztól való erősebb függés Vlagyimir Putyin orosz elnök befolyásolási lehetőségeit erősíti. Olaf Scholz kancellár közben elnöki ügygétette a német Oroszország-politikát. A Moszkvához fűződő kapcsolatban „megalapozott újrakezdet” jelentett be, és sajtóértesülések szerint még januárban találkozna Putyinnal. Scholz párttársa és hivatali elődje, Gerhard Schröder közben továbbra is az orosz Gazprom gázkonszern felügyelőbizottságában ül.

„A berlini koalíció három pártja nem kevesebbet tűzött ki legfőbb céljául, mint a német nemzetállam megszüntetését”

Németország és Oroszország közös alapérdeke a vitatott megítélésű Északi Áramlat 2. gázvezeték, amely az orosz gázt Ukrajna kikerülésével szállítaná Németországba. Az Egyesült Államok ellenállása már az Angela Merkelkel folytatott tárgyalások idején enyhült. Sok minden utal arra, hogy Merkel ezért cserébe keményebb fellépést ígért Kínával szemben, összhangban az amerikai külpolitikával.

Most úgy néz ki, az új berlini kormányzat valami hasonlót ért el. Bár Joe Biden amerikai elnök feladta az Északi Áramlat 2.-vel szembeni ellenállását, az amerikai kongresszus szankciókat akart Németországgal szemben kilátásba helyezni, ha a gázvezeték működésbe lépne. Ezek a szándékok viszont mintha alábbhagynának az új külügyminiszter washingtoni látogatása óta. Talán ezúttal is szó eshetett Kínáról. És a Kínával szembeni keményebb fellépéssel az új baloldali kormány

betarthatná azon ígéretét, hogy szembeszáll az autokráciákkal, miközben Oroszország esetében közvetítő szerepet venne föl – pontosan a szociáldemokrata hagyományok mintájára.

Hirtelen a klímapolitikában is a pragmatizmus vette át az idealizmus helyét. Miután az Európai Bizottság úgy döntött, hogy a nukleáris és a gáz-energiát zöldként kategorizálja, csak szóbeli ellenkezés érkezett Berlinből. Bár a német kormány nem ért egyet az atomenergia környezetbarátságával, a jelek szerint a döntést nem támadja meg. Így néz ki a realpolitika. A fosszilis, klímát károsító földgázt a szocdemek és a zöldek most elfogadható „átmeneti technológiának” címkézik. Ez Putyinnak is a kedvére lesz. ■